

Vinul

Ștefan Doroftei Doimneanu

Fierbe mustul, toarce vinul,
Prin butoaie-și plimbă chinul,
Ca apoi să se gătească
Pentru masă-mpărătească

Se întrece în candoare
Doar cu fetele din floare
Și începe să șoptească
Așa precum o fetească,
Blondă ca un spic în lanuri
Rânjind la drumeți prin hanuri
Blândă și curtenitoare
Scorpie străruitoare,
Limba-ncepe să dezlege
Tainele să le abnege
Dor și cântec să împună
În privirea cea nebună

Uneori este brunetă
Îmbrăcată cu-o jachetă
Și pe chip purtând o mască
Pentru că este băbească;
Scânteie în cerul gurii
Plină de tanin și furii
Seacă, dar la gust fâșneată
Îmbrăcată în roșeață,
Gusturile le încântă
Sângele cu foc frământă,
Și se plimbă-ades prin ochii
Ce văd sticle fără rochii.

Busuioacă sau frâncușă
Vinul e ca o cătușă
De limbă bine se prinde
Și doar vorba o deschide.
Reislinguri sau caberneturi
Sunt verștite-n tabieturi
Sau în cure medicale
Când se sorb din noi pocale
Golite în mare grabă
De toți cei dispuși la treabă
Să facă filozofie
La câte-o poaranghelie.

Cântă mustul, vinul toarce
În solfegii se întoarce,
În iubire guvernează
Bătrânețea o sfidează,
Este freamăt, poezie
Cu buchet și fantezie,
Este și medicamentul
Ce-ntărește sentimentul,
Este vis este putere
Este struna din țitere,
Tulburând ades vederea
Șfâșiind încet tăcerea.

Vinul aspru, vinul dulce
Seva viei ce seduce
Plin de vrajă, de culoare,
Este zeul din pahare.

08.10.2018